

31973L0404

1973.12.17.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 347/51

A TANÁCS IRÁNYELVE**(1973. november 22.)****a tisztítószerre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről**

(73/404/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a felületaktív anyagok biológiai lebonthatóságának biztosítására vonatkozó, egymástól eltérő hatályos tagállami jogszabályok hátrányosan befolyásolják a kereskedelmet;

mivel a tisztítószerre növekvő használata általában a természetes környezet és különösen a víz szennyeződésének egyik oka;

mivel a tisztítószerre vízre gyakorolt szennyező hatásainak egyike, nevezetesen a nagy mennyiségű hab képződése, akadályozza a víz és a levegő érintkezését, megnehezíti az oxigénfelvételt, zavarja a hajózást, gátolja a vízinövények életéhez szükséges fotoszintézist, kedvezőtlen hatással van a szennyvíztisztítási folyamat különböző szakaszaira, károsítja a szennyvíztisztító berendezéseket, valamint a baktériumok és vírusok esetleges közvetítése által közvetett mikrobiológiai kockázatot jelent;

mivel a tisztítószerre biológiai lebonthatóságának átlagos szintjét kívánatos 90 %-on tartani, ami a technológiát és az ipari gyakorlatot figyelembe véve lehetséges, és mivel kívánatos mindemellett biztosítékot nyújtani a vizsgálati módszerekben meglévő bizonytalanságokkal szemben, amelyek súlyos gazdasági következményekkel járó elutasító döntésekre vezethetnek,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában tisztítószer az a termék, amelynek összetételét a tisztító hatásra különös tekintettel alakították

⁽¹⁾ HL C 10., 1972.2.5., 29. o.⁽²⁾ HL C 89., 1972.8.23., 13. o.

ki, és amely fő összetevőkből (felületaktív anyagok) és általában további adalékanyagokból (erősítőoldatokból, hatásvioláló anyagokból, töltőanyagokból és más kiegészítő összetevőkből) áll.

2. cikk

A tagállamok megtiltják azon tisztítószerre forgalomba hozatalát és használatát, amelyekben a felületaktív anyagok biológiai lebonthatóságának átlagos szintje az alábbi kategóriákban 90 %-nál kisebb: anionos, kationos, nem ionos és amfolitikus anyagok.

Azon felületaktív anyagok használata, amelyeknél a biológiai lebonthatóság átlagos szintje eléri a 90 %-ot, normál körülmények között nem károsítja az emberek vagy az állatok egészségét.

3. cikk

A felületaktív anyagok biológiai lebonthatósága vagy toxicitása alapján egyetlen tagállam sem tilthatja meg, akadályozhatja vagy korlátozhatja azon tisztítószerre forgalomba hozatalát és használatát, amelyek megfelelnek ezen irányelv előírásainak.

4. cikk

A 2. cikkben előírtak teljesítése azon vizsgálati módszerekkel állapítható meg, amelyekről más tanácsi irányelvek rendelkeznek, amelyek figyelembe veszik ezen módszerek bizonytalanságait, és megfelelő tűréshatárokat határoznak meg.

5. cikk

(1) Ha valamely tagállam a 4. cikkben említett irányelvek alapján elvégzett vizsgálati módszerekkel azt állapítja meg, hogy a tisztítószer nem felel meg a 2. cikkben meghatározott követelményeknek, a tagállam a saját területén megtiltja ennek a tisztítószernek a forgalomba hozatalát és használatát.

(2) Abban az esetben, ha valamely tagállam egy tisztítószer betiltása mellett dönt, haladéktalanul értesíti azt a tagállamot, amelyből a termék származik, valamint a Bizottságot, megjelölve döntésének okait és az (1) bekezdésben említett vizsgálatok részletes adatait.

Ha az a tagállam, amelyből a termék származik, kifogást emel a döntés ellen, a Bizottság késedelem nélkül konzultál mindkét érintett tagállammal, és ha szükséges, bármely más tagállammal is.

Ha nem sikerül megegyezésre jutni, a Bizottság az első albekezdés szerinti értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül beszerzi a 6. cikk szerinti, de nem a két érintett tagállam által az említett cikk alapján bejelentett laboratóriumok valamelyikének szakvéleményét.

A szakvéleményt a 4. cikkben említett irányelvekben megállapított referencia-módszerek alkalmazásával készítik.

A Bizottság a laboratórium szakvéleményét továbbítja az érintett tagállamoknak annak érdekében, hogy azok egy hónapon belül megküldhessék észrevételeiket a Bizottságnak. Ez idő alatt a Bizottság meghallgathatja az érintett feleknek a szakvéleményre vonatkozó esetleges észrevételét.

Az észrevételek tudomásul vételét követően a Bizottság megteszi a szükséges ajánlásokat.

6. cikk

Valamennyi tagállam bejelenti a többi tagállamnak és a Bizottságnak azt a laboratóriumot vagy laboratóriumokat, amely(ek) jogosultak az 5. cikk (2) bekezdésében említett referencia-módszerekkel végrehajtott vizsgálatok elvégzésére.

7. cikk

(1) Azon a csomagoláson, amelyben a tisztítószer a fogyasztónak eladják, olvasható, jól látható és el nem távolítható módon az alábbi információkat kell feltüntetni:

a) a termék neve;

b) a termék forgalomba hozataláért felelős fél neve vagy kereskedelmi neve és címe vagy védjegye.

Az ömlesztett áruként szállított tisztítószer minden kísérőokmányán ugyanezeket az információkat kell feltüntetni.

(2) A tagállamok a tisztítószer forgalomba hozatalát a területükön akkor engedélyezik, ha az (1) bekezdésben meghatározott információk a nemzeti nyelvükön fel vannak tüntetve.

8. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított 18 hónapon belül megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el, közlik a Bizottsággal.

9. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1973. november 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. KAMPMANN